26/09/2022

Ο Υφυπουργός Παιδείας Άγγελος Συρίγος στην έναρξη του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με την τέλεση του Αγιασμού από τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Κυριακής 25 Σεπτεμβρίου, η επίσημη έναρξη του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…**», στο **Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**. Το πρόγραμμα που διοργανώνεται για **11η συνεχή χρονιά**, περιλαμβάνει μια σειρά καθημερινών εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων, που θα ολοκληρωθούν στις 31 Δεκεμβρίου. Όλες οι εκδηλώσεις του προγράμματος, είναι ανοιχτές στο κοινό και μεταδίδονται ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του **«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»** στο YouTube.

Ακολούθησε Εσπερίδα που διοργανώθηκε με την συνεργασία του **Συνδέσμου Επιστημόνων Πειραιώς**, με θέμα **«100 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή: Τι πρέπει να μας μείνει;»**, με κεντρικό ομιλητή τον **Υφυπουργό Παιδείας κ. Άγγελο Συρίγο**, Αναπληρωτή Καθηγητή Διεθνούς Δικαίου και Διεθνούς Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Συντόνισε ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Π.κ. **Παναγιώτης Χαρατζόπουλος**, Φυσικός Mcd, MED.

Μητροπολίτης Πειραιώς κ Σεραφείμ

Μετά το πέρας του Αγιασμού, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς την **Ενορία της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**, για τη νέα περίοδο του προγράμματος **«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»**, που το χαρακτήρισε ως εμβληματικό έργο, με το οποίο **η Εκκλησία του Χριστού «λειτουργεί μετά την Λειτουργία»**, σημειώνοντας μάλιστα πως «η «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» μεταγγίζει και μεταφέρει και μεταλαμπαδεύει, τα ζώπυρα της πίστεως, σε κάθε μετρητή στιγμή της υπάρξεως».

Συνεχάρη ταυτόχρονα και τον **Σύνδεσμο Επιστημόνων Πειραιώς**, γιατί «πραγματώνει το μεγάλο παράγγελμα του τεραστίου φιλοσόφου της οικουμένης, Πλάτωνα, να εναρμονίζει την επιστήμη με την δικαιοσύνη και κάθε αρετή, μέσα από την πίστη, την αλήθεια και την ελπίδα, που εμπνέει και ο Κύριος».

Καλωσόρισε τέλος, τον ομιλητή της εσπερίδας, **Υφυπουργό Παιδείας κ Άγγελο Συρίγο**

, αναφερόμενος με πολύ αγάπη και σεβασμό, «στο πολύ υπέροχο έργο που προσφέρει διαχρονικά, και στην παιδεία, ως άριστος παιδαγωγός και καθηγητής, και στην επιστήμη, αλλά και στο έθνος, με την σοβαρότητα και υπευθυνότητα προσεγγίσεως πολύ κρίσιμων και πάντοτε επίκαιρων θεμάτων».

Παναγιώτης Χαρατζόπουλος, Πρόεδρος Σ.Ε.Π.

Προλογίζοντας την εσπερίδα, ο Πρόεδρος του Σ.Ε.Π. κ. **Παναγιώτης Χαρατζόπουλος**, αναφέρθηκε αρχικά στην επετειακή χρονιά που διανύουμε, «μια χρονιά ορόσημο για την ιστορία του νεώτερου Ελληνισμού, καθώς συμπληρώθηκαν 100 χρόνια, ένας ολόκληρος αιώνας, από την κορύφωση της Γενοκτονίας του Μικρασιατικού Ελληνισμού, 100 χρόνια δίχως Μικρασία. Όχι όμως, 100 χρόνια δίχως μνήμη για τις πραγματικά Αλησμόνητες Πατρίδες».

Γιατί, όπως τόνισε χαρακτηριστικά, δεν είναι δυνατόν να λησμονήσει κάποιος το τραγικό εκείνο γεγονός, το οποίο σημάδεψε τη νεότερη εθνική μας ιστορία, τη γενοκτονία δηλαδή του Μικρασιατικού Ελληνισμού. Δεν είναι δυνατόν να λησμονηθεί ο ξεριζωμός των Ελλήνων από τις Αλησμόνητες Πατρίδες, από τη γη της καθ’ ημάς Ανατολής, από τα εδάφη όπου τα πρώτα σημάδια της παρουσίας του ελληνικού στοιχείου χάνονται στα βάθη της ιστορίας.

«Αποτελεί χρέος μας επιτακτικό, και καθήκον επιβεβλημένο να θυμίζουμε σ’ όλους τούς συνέλληνες, που τυχόν δεν γνωρίζουν όλες τις πτυχές της Μικρασιατικής Τραγωδίας, που δεν έχουν αναλογιστεί τις συνέπειές της στην νεότερη ιστορία αυτού του τόπου, που ίσως, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, έχουν ξεχάσει την οικουμενική διάσταση του Ελληνισμού και την παγκόσμια και πολυδιάστατη προσφορά του στην ανθρωπότητα».

Σε αυτό το πλαίσιο, όλες οι εκδηλώσεις μνήμης και προσφοράς ιστορικής γνώσης, που θα πραγματοποιηθούν από τον Σύνδεσμο, κατά την διάρκεια του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», έχουν στόχο τους να δυναμώνει η εθνική μας μνήμη και να εμπλουτίζεται το ιστορικό μας περιεχόμενο. «Αποτελούν, ίσως, το καλύτερο μνημόσυνο για τους προγόνους μας που έζησαν τον πόνο της προσφυγιάς και του ξεριζωμού, μια ουσιαστική πράξη ευγνωμοσύνης προς όλους εκείνους πού θυσιάστηκαν στη Μικρασιατική Γη, υπέρ Ελληνισμού και Ορθοδοξίας».

Άγγελος Συρίγος, Υφυπουργός Παιδείας

Ακολούθως, τον λόγο έλαβε ο ομιλητής της εσπερίδας, Υφυπουργός Παιδείας, Καθηγητής **κ. Άγγελος Συρίγος**, που μίλησε με θέμα **«100 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή: Τι πρέπει να μας μείνει;**».

Όπως σημείωσε αρχικά, οι διωγμοί κατά του ελληνισμού, δεν ξεκίνησαν όταν έφτασε ο ελληνικός στρατός στη Σμύρνη το 1919. Αντιθέτως, ο στρατός πήγε για να προσπαθήσει να διασώσει τους Έλληνες, από την σφαγή των Νεότουρκων, που είχαν αναλάβει την εξουσία το 1908 στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Οι Νεότουρκοι, έβλεπαν πάντοτε με καχυποψία τους χριστιανούς και κατά τους βαλκανικούς πολέμους, είδαν τους χριστιανικούς πληθυσμούς των Βαλκανίων, να υποδέχονται ως απελευθερωτές, τους στρατούς της Ελλάδας, της Σερβίας, της Βουλγαρίας και του Μαυροβουνίου. Αυτό επιβεβαίωσε την καχυποψία τους και αποφάσισαν την εκκαθάριση όλων των χριστιανικών πληθυσμών την ανατολής.

«Δεν έχουμε πολλές γενοκτονίες, αλλά έχουμε μία γενοκτονία, εκείνη των χριστιανικών πληθυσμών την ανατολής, που εκτυλίχθηκε σε διαφορετικές φάσεις. Στην πρώτη φάση, από τον Δεκέμβριο του 1913, μέχρι τα τέλη του 1914, το κύριο θύμα ήταν οι Έλληνες που ζούσαν στην Ανατολική Θράκη και την περιοχή της Ιωνίας, εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων. Στην δεύτερη φάση, στράφηκαν κατά των Αρμενίων, για να ακολουθήσει ο συστηματικός εξανδραποδισμός και η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου.»

Οι Έλληνες που ζούσαν στην Μ. Ασία, όπως τόνισε ο κ. Συρίγος, ήταν περίπου 2.000.000, σε ένα σύνολο 11.000.000 που είχε όλη η συγκεκριμένη περιοχή. Οι κύριες περιοχές που ήταν εγκατεστημένοι οι Έλληνες, ήταν η περιοχή των παραλίων της Μ. Ασίας, όπου υπήρχε πυκνότητα ελληνικού πληθυσμού. Έλληνες ζούσαν στις περιοχές της Κωνσταντινουπόλεως, της Ανατολικής Θράκης, του Πόντου, όπου υπήρχε και πλήθος μικρών χωριών με ελληνικό πληθυσμό.

Έλληνες ζούσαν σε συγκεκριμένες περιοχές και σε μεγάλες πόλεις, στην Καισάρεια, στην Αττάλεια, αλλά δεν ήταν πολύ μεγάλοι πληθυσμοί. Στην πραγματικότητα, το 1913, οι Έλληνες αντιπροσώπευαν το 18%, του συνολικού αριθμού των κατοίκων της Μ. Ασίας.

Αυτό εξηγεί, συνέχισε ο κ. Συρίγος, γιατί ο Βενιζέλος διεκδίκησε στην Συνδιάσκεψη της Λωζάνης, μόνο την περιοχή της Σμύρνης, όπου οι Έλληνες ήταν πλειοψηφία, γιατί τότε ίσχυε η αρχή των εθνοτήτων. Δεν διεκδίκησε την Κωνσταντινούπολη, γιατί οι Έλληνες ήταν κατά τι λιγότεροι από τους μουσουλμάνους, αλλά ήξερε επίσης, ότι θα υπήρχε οξύτατη αντίδραση από τις μεγάλες δυνάμεις, γιατί η Ελλάδα έτσι θα αποκτούσε κυρίαρχο ρόλο στα τεκταινόμενα της ανατολικής

Μεσογείου.

«Αυτό που συνέβη το 1922, ήταν η πιο τραγική σελίδα του Ελληνισμού, γιατί για πρώτη φορά, ύστερα από 3.500 χρόνια, ο ελληνικός πολιτισμός έπαψε να αναπτύσσεται και στις δύο πλευρές του Αιγαίου.»

Όταν ο Βενιζέλος έστειλε τον ελληνικό στρατό στην Σμύρνη, τον Μάϊο του 1919, και όταν υπέγραψε την Συνθήκη των Σεβρών το 1920, η Ελλάδα είχε την υποστήριξη των μεγάλων δυνάμεων, ενώ δεν υπήρχε αξιόλογη τουρκική αντίδραση. Η Συνθήκη των Σεβρών προέβλεπε την δημιουργία ενός δεύτερου χριστιανικού κράτους στη Μ. Ασία, της Αρμενίας, που θα λειτουργούσε ως συμμαχικό κράτος προς την Ελλάδα.

«Υπ’ αυτές τις συνθήκες, η εικόνα ήταν ότι μάλλον θα τα καταφέρναμε στην Μ. Ασία. Και ο Βενιζέλος, δεν πίστευε το 1920 ότι θα έχανε τις εκλογές, αφού η Κρήτη είχε ενωθεί με την Ελλάδα, έχουν απελευθερωθεί όλα τα νησιά του Αιγαίου, οι περιοχές της Ηπείρου, της Μακεδονίας, όλης της Θράκης και υπήρχε η προοπτική της ενσωμάτωσης της Ιωνίας στο ελληνικό κράτος. Τις έχασε όμως τις εκλογές, γιατί η περίοδος 1917-20, συνοδεύτηκε από αμείλικτο κυνηγητό των αντιπάλων του, πράγμα που είχε εξοργίσει μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού.»

Ακολούθως ο κ. Συρίγος, εξήγησε το πως φτάσαμε σε αυτήν την τραγική σελίδα του Ελληνισμού, σε ότι χειρότερο συνέβη στην ιστορία του ελληνικού έθνους.

Αναφέρθηκε αρχικά στην στάση που κράτησαν οι ξένοι τότε. Ξεκινώντας από τους μπολσεβίκους, οι οποίοι την πιο δύσκολη φάση του πολέμου, όταν ο Κεμάλ δεν είχε όπλα και χρήματα, βοήθησαν με γενναία προμήθεια σε χρήματα και όπλα, τους κεμαλικούς. Τον Κεμάλ βοήθησαν ακόμη οι Ιταλοί, που δεν ήθελαν να δουν την Ελλάδα να αναδεικνύεται στην έτερη μεγάλη δύναμη της Μεσογείου, και γι’ αυτόν τον λόγο έκαναν ότι μπορούσαν για να δημιουργήσουν προβλήματα.

Οι Γάλλοι επίσης, από τις αρχές του 1921, αρχίζουν να βοηθούν τους κεμαλικούς, παραδίδοντας τους όλον τον βαρύ οπλισμό που είχαν στην περιοχή της Κιλικίας, όταν αποχώρησαν από εκεί. Οι Εγγλέζοι ήταν πιο συγκρατημένοι, δεν βοήθησαν τους Τούρκους, αλλά δεν μας έδωσαν ποτέ δάνειο και όπλα.

«Το πρόβλημα, δεν ήταν οι ξένοι, γιατί κοίταζαν τα συμφέροντα τους. Το κρίσιμο ήταν να κοιτάζουμε κι εμείς τα δικά μας συμφέροντα, γιατί την στιγμή που στην μικρασιατική εκστρατεία, 200.000 άντρες πολεμούσαν, «τρωγόμασταν σαν τα σκυλιά». Και δυστυχώς, αυτό συνέβαινε καθ' όλη την διάρκεια της μικρασιατικής εκστρατείας. Για την μικρασιατική εκστρατεία, φταίμε πρωτίστως εμείς οι ίδιοι, και κανένας άλλος.»

Ολοκληρώνοντας ο κ. Συρίγος, σημείωσε πως το μεγαλύτερο επίτευγμα του ελληνικού κράτους, πολύ πιο σημαντικό από όλες τις στρατιωτικές νίκες που έκανε, τις στρατιωτικές και πολιτικές συμμαχίες, την οικονομική ευημερία, είναι ότι κατόρθωσε αμέσως μετά το 1922 να περιθάλψει, και με διεθνή βοήθεια, και στη συνέχεια να ενσωματώσει, 1.200.000 πρόσφυγες. Αυτό φάνηκε το 1940, όταν όλοι μαζί, γηγενείς και πρόσφυγες, πήγαν και πολέμησαν τον εισβολέα, θεωρώντας αυτονόητη υποχρέωση τους έναντι της πατρίδας τους.